

[Stavad]

gifter og lignende ekspeditioner faktisk virker stik mod deres hensigt – sådan læser jeg faktisk det, der står i artiklen; i hvert fald mener indenrigsministeren ifølge artiklen, at det er et redskab, som ikke er brugbart – hvorfor så ikke rette op på det, også i forhold til de skavanker, som er der både i forhold til nutiden og i forhold til fremtiden?

Det socialdemokratiske forslag er jo et forslag, der også er fremtidsrettet; det vedrører nemlig budgetåret 1988, det vedrører de midler, som kommunerne skal af med i 1988, og det vedrører de midler, som kommunerne og amterne skal af med i 1989. Hvis ikke det er fremtid, hr. minister, så vil jeg gerne have en definition på, hvad fremtid er i ministerens begrebsverden.

Så siger ministeren, at man ikke ønsker at styre den enkelte kommune. Det er måske noget, indenrigsministeren kan bruge, når han holder festtaler ved jubilæer i Venstre, og det er også muligt, at der er nogle enkelte tilbage i Venstreforsamlinger, som ikke kender virkeligheden så meget, og ministeren derfor kommer godt fra det. Men når ministeren i denne artikel klart udtaler, at kommunerne inden for helt uændrede økonomiske rammer skal løse nye opgaver, er virkeligheden, hr. minister, at det, ministeren pålægger kommunerne, er at bruge en mindre del af samfundskagen, samtidig med at de skal løse en større del af opgaverne. Det kan kommunerne ikke, og det ved ministeren jo at de ikke kan, for ingen har overskredet budgetrammerne mere end netop Venstrestyrede og konservativt styrede kommuner, ikke af lyst, går jeg ud fra, men af nød og trang. Det vil altså sige, at ministeren faktisk allerede nu har bebudet, at det kommunale selvstyre er på vej ud.

Jeg forstår, der ikke kan fås et svar fra ministeren, så jeg må sige velbekomme! Jeg håber, at det lykkes at få en regering med en indenrigsminister, der har en anden holdning, inden vi kommer for langt ud ad denne glidebane.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg er meget glad for, at det åbenbart er meget lettere at få en forståelse med Kommunernes Landsforening som interesseorganisation på dette område, end det er at få den med den socialdemokratiske ordfører. Det kan også skyldes, at Kommunernes Landsforening står i

den situation, at de har problemerne tæt inde på livet. De kender vilkårene, og de kender også ansvaret, der hører med. De skal ikke blot markere sig partipolitisk, men også leve op til det ansvar, det er at være talerør for et kommunestyre, der betyder, at man i fællesskab ønsker at styrke nærdemokratiet, kompetencen og ansvaret.

Hr. Stavad skal være opmærksom på, at deponeringsordningen var en del af baggrundsmaterialet for den frivillige aftale, der blev indgået i maj måned 1986. Kommunerne har ikke tilsluttet sig ideen, men, som det hedder, de har noteret sig, at regeringen ville, såfremt osv. Det er altså en del af aftalegrundlaget, det er en del af det beslutningsgrundlag, som den enkelte kommunalbestyrelse kender, når de beslutter for 1988. Det er altså noget, man ved, noget, der indgår i overvejelserne, før man lægger sit budget, før man prioriterer.

Så siger hr. Stavad, at der ikke er noget selvstyre i den enkelte kommune. Jamen hvad er det, man forhindrer den enkelte kommune i selv at beslutte? Hvor er det, man blander sig i den enkelte kommunes afgørelser? Vi blander os ikke i, hvordan kommunerne prioriterer. Det bestemmer de helt og holdent selv.

Så var der det med de uændrede økonomiske rammer. Nu skal dette jo ikke være en større gennemgang af de samlede økonomiske mekanismer, der er i samspillet mellem stat, amter og kommuner, men hr. Stavad ved udmærket godt, at vi har et princip, der hedder det udvidede totalbalanceprincip, hvorefter vi tilfører kommunerne ekstra midler i form af statstilskud, når de skal påtage sig nye opgaver, der er overført fra staten ved en folketingsbeslutning, eller nye opgaver, der er vedtaget her i Folketinget. Da udvides rammerne, og beløbene tilskrives kommunerne. Der er altså ikke tale om, at man skal skære ned, hvis Folketinget pålægger kommunerne større kompetenceområder i forbindelse med udlægning af nye opgaver.

Formanden:

Der er adskillige medlemmer, der forsøger at overdøve taleren. Jeg beder derfor om mere ro. Hvis det er nødvendigt at tale sammen, må det ske med lavere stemmeføring, og det gælder overalt i salen, også i midtergangen.